

та Паливото се намножи, Оръжне народътъ хвата, Веригитѣ си да стро-
ши. *П. С.* 1884. VII. 144.

Паликаръ *с. м. н. греч. паликарі (син. юнакъ В.)* герой: Когато
майка кара оучи, Де бре дели Нано, гиди паликаро! *В.* 90.

Палинка *с. ж. (син. ракия):* На пролѣтъ пакъ притачатъ вино
въ други чисти бѣчвы или въ истия, къту ги очистиѣтъ и изваджѣтъ имъ
калъ, отъ кого варѣѣтъ палинкѣ (ракиѣ). *Пк.* 75. Къту ся опече пита
помазвѣтъ ѣ и тии съ медъ и изѣдѣтъ ѣ помежду си, цинѣще усладенѣ
палинкѣ и закусвѣѣще „мѣшно сирање“. *Пк.* 112.

Палица *с. ж. палка:* Кои праѣтъ палица за своя-та главица
(посл.). *М. р.* 530. см. тояга. *Кп.* 315.

Паличникъ Паличъ *с. м. палачъ:* Турцы даже до прѣды Тъ-
зимата сѣ имали на всякий градъ по едного паличника (джелатина).
Гп. 273. Страшенъ паличникъ грозѣ убіецъ Цыганиѣ черенъ вѣ тридѣ
идѣше Тъмничаръ бѣше кръвопиецъ Мъртвы отъ тамо онъ износѣше!
Гп. 97. Кървавъ показа ся паличъ страшно сѣ сыкавъ продранъ гласъ
онъ изговорѣ. *Гп.* 99.

Палто *с. с. всякое веране мужск. платьѣ европейскаго покроя.*

Палтоѣ *с. м. пальто:* Той заровѣ рѣѣ-тъ сѣ въ джебоветѣ
отстрана на овехтелѣ сѣ палтоѣ. *Л. Д.* 1875 *р.* 130.

Палуръ (*Макед.*) *с. м. Пауръ (pelvājē s. p. bouteille В. I. 227).*

Палурче *с. с. уменьш. оловянный сосудъ для водки:* Хайде сега, дайте
павура (черека или юзе-то) да почерпнѣтъ тоя или она, или дѣда Пона
еднѣ чѣшнѣ ракиѣ, па ужъ само еднѣ, та стигнѣтъ най-малко до три
(во имя Свѣтѣ Троицы!), а по нѣдѣ сѣ е обѣчѣѣ да ся цръка съ го-
стенина и до тогасѣ, докѣ сѣ навирѣ дѣното на сѣжда, изъ кой-то сѣ
е черпало. *Л. Д.* 1869. И да зеѣшѣ пауръ со ракиа, Да сѣ зеѣшѣ
прѣбѣла погача, Да тѣ однесишѣ на сирота вѣдоѣца. *М.* 40.

Палѣмникъ *с. м. путешественникъ:* Онѣзи палѣмници бѣѣѣ
ся теглили изъ лѣсъ-тъ подѣ сѣнкѣ. *Р. С.* 136.

Палюшъ *с. м. ножъ палача:* Паличникъ сѣляше (невиннѣѣ жѣр-
твѣ) удряѣтъ го да клѣкни тамо, и почваше съ широкъ ножъ, кого зѣ-
вѣѣѣ палюшъ, отъ камъ врата да го удри и кѣлца, безъ да му отѣѣк-
ва главѣ изведнаждѣ! *Гп.* 274.

Палиѣ *дл. палю, жгу:* Жѣшка пладѣя. Сѣѣѣѣ пали, Бие право
надѣ главитѣ. *Вазовъ. Гусла.* Кой сѣ фалитѣ не палитѣ (посл.). *М. р.* 530.

Пали свѣѣѣѣ, кандило, лампа и т. п. зажигаю свѣѣѣѣку, лам-
пу и т. п.: (Царѣа магла) измори браки задружны И дѣветѣ снахи со-
брани, Саму майка имѣ устана На дѣветѣ гроби свѣѣѣѣ да пали. *D. S.*
7, 23—25. Не труди са свѣѣѣѣ да палишѣ, Ни тамѣѣѣ да ми кадишѣ.